

РЕШЕНИЕ

№ 50

гр. Чирпан, 01.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЧИРПАН, СЪСТАВ II, в публично заседание на тридесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Тихомир К. Колев

при участието на секретаря Мария Ст. Халачева
като разгледа докладваното от Тихомир К. Колев Административно
наказателно дело № 20225540200018 по описа за 2022 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по повод жалбата на М. Х. Х., ЕГН ***** с постоянен адрес: с....., чрез пълномощника си адв. П.К. от АК Ст.Загора, против НП № 21 - 0375- 000315/ 27. 08. 2021г., издадено от Иван Димитров Димитров, на длъжност Началник група към ОДМВР Стара Загора, РУ Чирпан, упълномощен със Заповед № 81213-515/14.05.2018г. на Министъра на МВР, с което му е наложено административно наказание по чл. 177 ал.1 т.2 от ЗДвП – глоба в размер на 300лв.

Жалбоподателят останал недоволен от така издаденото НП и моли да бъде отменено изцяло, като незаконосъобразно.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител, но взема писмено становище по жалбата, като счита същата за неоснователна, и че НП отговаря на законовите изисквания. Моли в случай, че жалбоподателят в с.з. ползва правна помощ, възнаграждението на адвоката да бъде определено съобразно чл. 36, ал.2 от Закона за адвокатурата и съобразно обема на осъществената правна помощ., като е направено възражение за прекомерност. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид събраните по делото писмени и гласни доказателства, преценени по отделно и в тяхната съвкупност, намира за установена следната фактическа обстановка:

Жалбата е допустима и разгледана по същество основателна, поради следното:

Видно от представените по делото писмени доказателства се установява, че жалбата е подадена в срок / виж разписка към НП /.

Установи се по делото, че с НП № 21 - 0375- 000315/ 27. 08. 2021 г., издадено от Иван Димитров Димитров, на длъжност Началник група към ОДМВР Стара Загора, РУ Чирпан, упълномощен със Заповед № 81213-515/14.05.2018г. на Министъра на МВР, е наложено на жалбоподателя административно наказание по чл. 177 ал.1 т.2 от ЗДвП – глоба в размер на 300лв. затова че: *“ На 25.07.2021г. около 18.20ч. в гр Чирпан, на бул.Георги Димитров, като водач на лек автомобил – ОПЕЛ АСТРА с рег.№, държава България при обстоятелства: В гр.Чирпан по бул. Георги Димитров в близост до фирма Нева Агро в*

*посока изток – запад управлява лек автомобил Опел Астра с рег.№, собственост на С.А. Х. с ЕГН *****, като:1. Не притежава валидно свидетелство за управление на МПС. СУМПС е отнет по чл. 157 ал.4 от ЗДвП със ЗППАМ номер 14-1228-000056/14.02.2014г. връчен на 13.06.2014г. – неспособен водач. Издаден образец 26 на МВР, е извършил:*

1)УПРАВЛЯВА МПС СЛЕД КАТО Е ЗАГУБИЛ ПРАВОСПОСОБНОСТ ПО РЕДА НА ЧЛ.157 АЛ.4, с което виновен нарушил разпоредбата на чл. 150 от ЗДвП. “

Това НП е постановено на основание Акт за установяване на административно нарушение серия ГА № 446038, съставен на 25. 07. 2021 г. с актосъставител ИВ. Д. Н. на длъжност мл. автоконтрольор и свидетеля Д. ЕМ. Д..

Съдът след преценка и анализ - поотделно и в съвкупност на събрания по делото доказателствен материал, доводите и становищата на страните, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

В процеса по проверка на съставеният акт и постановление съдът констатира, че същите са издадени от органи имащи нужната компетентност за това съгласно изискванията на ЗДвП и ЗАНН, видно от представената по делото Министерска Заповед.

На 25.07.2021 г. около 18. 20ч. св. ИВ. Д. Н. на длъжност мл. автоконтрольор и свидетеля Д. ЕМ. Д. негов колега от РУ Чирпан били на работа и изпълнявали задълженията си по контрол на пътното движение Тогава те спрели движещия се по бул. Георги Димитров в близост до фирма Нева Агро в посока изток – запад лек автомобил Опел Астра с рег.№, управляван от жалбоподателя. Тогава полицейските служители поискали СУМПС на жалбоподателя, но той отговорил,че то му е отнето и предоставил само лична карта. Това наложило да се извърши справка в масивите на МВР и свидетелите установили, че заради отнети контролни точки му е отнето свидетелството за управление, за което св. И.Н. съставил на жалбоподателя АУАН № серия ГА № 446038/ 25. 07. 2021 г. в присъствието на св. Д.Д.. Съставения АУАН бил предявен за запознаване със съдържанието на жалбоподателя, и същият го подписал без възражения. Въз основа на съставения АУАН е издадено атакуваното наказателно постановление.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена от показанията на разпитаните по делото свидетели, както и от писмените доказателства по делото, които са безпротиворечиви.

Съдът намира, че при провеждането на административно-наказателното производство са допуснати съществени пороци, обуславящи отмяната на обжалваното наказателно постановление, като незаконосъобразно. Настоящия съдебен състав намира, че в случая е допуснато съществено процесуално нарушение при издаването на наказателното постановление. Според съда съществено при производството от административно-наказателен характер е да се установи съставеният акт съдържа ли императивно определените в закона реквизити, наказателното постановление издадено ли е при спазване на разпоредбите за съдържание и реквизити и съществува ли единство между акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление. Това са процесуални предпоставки, за които съдът следи служебно, и когато установи, че са допуснати съществени процесуални нарушения, наказателното постановление следва да бъде отменено изцяло, като незаконосъобразно.

Съгласно чл. 150 от ЗДвП всяко пътно превозно средство, което участва в движението по пътищата, отворени за обществено ползване, трябва да се управлява от

правоспособен водач, освен когато са налице изрично предвидените в разпоредбата изключения. Правоспособността се придобива по установения в закона ред и същата се удостоверява с издаването на свидетелство за управление на МПС. Съгласно чл. 157, ал. 1 ЗДвП при издаване на свидетелство за управление притежателят му получава контролен талон за потвърждаване валидността на притежаваното свидетелство и определен брой контролни точки за отчет на извършваните нарушения. Законът предвижда една единствена хипотеза, при която вече придобитата правоспособност се губи, а именно в случаите в който на водача са му били отнети всички контролни точки. Загубването на правоспособността в този случай става *ex lege* и не се обуславя от издаването на изричен санкционен акт. Разпоредбата на чл. 157, ал. 4 ЗДвП предвижда задължението на водачите, изгубили правоспособността си вследствие отнемането на контролните им точки, да върнат свидетелството си за управление в съответната служба на МВР. Неизпълнението на това задължение е скрепено с възможността за издаване на заповед по чл. 171, т. 4 от ЗДвП, с която се налага принудителна административна мярка изземване на свидетелството за управление на МПС/ какъвто е и настоящият случай/. Загубата на правоспособността не е обусловено от влизането в сила на тази заповед, доколкото същото става с влизане в сила на санкционния акт, с който са отнети последните от общо 39 контролни точки. В този смисъл обстоятелствата, от значение за преценката налице ли е извършено от водача нарушение по чл. 150 от ЗДвП, предвиждаща задължението на водачите да управляват МПС едва след като са придобили правоспособност, се свеждат до описание на фактите, сочещи, че водачът никога не е придобивал правоспособност, респ. тези довели до загубата на придобитата от водача правоспособност. Действително управлението на МПС, когато свидетелството за управление на МПС е било отнето по реда на чл. 171, т. 4 от ЗДвП, понастоящем е предвидено като нарушение на чл. 150а, ал. 1 ЗДвП (изм. ДВ, бр. 2 от 2018 г.).

В този смисъл съдът намира, че както актосъставителя, така и АНО правилно са квалифицирали нарушението като такова по чл. 150 от ЗДвП, доколкото към момента на установяване на нарушението жалбоподателят е бил загубил правоспособността си поради отнемането на всичките му контролни точки, което е станало с влизане в сила на НП № 301/ 12.06.2012 г. Считано от тази дата, предвид липсата на доказателства за положен и издържан нов изпит за придобиване на правоспособност от жалбоподателя, същият се е считал неспособен, респ. управлението на МПС се квалифицира като нарушение на чл. 150 от ЗДвП. Действително санкционната норма на чл. 177, ал. 1, т. 2 ЗДвП предвижда изричната хипотеза на управление на МПС, след като свидетелството за управление на МПС на водача е било отнето по реда на чл. 171, т. 4 от ЗДвП, като различна от тази на управление на МПС от неспособен водач, но това не може да доведе до извод, че в този случай водачът е правоспособен, доколкото както вече беше посочено, правоспособността е била загубена *ex lege* още към момента на отнемане на всички контролни точки. В този смисъл настоящият съдебен състав намира, че е налице несъответствие между разпоредбите на ЗДвП, установяващи позитивните правила и тези, предвиждащи санкциите за тяхното неизпълнение, което обаче не би могло да доведе до невъзможност за ангажиране на отговорността на нарушителите, чиито свидетелства за управление на МПС са били иззети

на основание чл. 171, т. 4 от ЗДвП (която ПАМ се налага при неизпълнение на задължението по чл. 157, ал. 4 ЗДвП, което от своя страна е обусловено именно от загубване на правоспособността). В тези случаи обаче контролният орган и АНО са длъжни да изложат фактите, обуславящи нарушението на чл. 150 от ЗДвП, свързани със загубата на правоспособността, а в случай че изложат фактически твърдения за наложена ПАМ, да ангажират отговорността на водача по реда на чл. 150а, ал. 1 ЗДвП, която именно вменява задължението на водачите да управляват МПС със свидетелство за управление на МПС, валидно за съответната категория, към която спада моторното превозно средство.

В настоящия случай обаче съдът намира, че издадения АУАН не отговаря на императивните изисквания на разпоредбата на чл. 42, т. 4 ЗАНН, доколкото извършеното интерпретиране на прието за реализирано от жалбоподателя нарушение, респ. обстоятелствата, при които то е извършено, не са формулирани изчерпателно и ясно в достатъчна степен, за да удовлетворят изискванията за пълнота на обвинителната теза и адекватното упражняване на реципрочното ѝ право на защита на лицето, срещу което се насочва административно-наказателната принуда. Коментираният акт съдържа неясно описание на нарушение, предявено на жалбоподателя с правна квалификация по чл. 150 от ЗДвП. Съгласно посочената норма, всяко пътно превозно средство, което участва в движението по пътищата, отворени за обществено ползване, трябва да се управлява от правоспособен водач, освен в изрично разписаните в същата изключения.

При ангажиране на фактите, относими към приложената правна норма, обаче актосъставителят е отбелязал, че нарушителят управлява МПС " без да притежава валидно СУМПС“ , а по късно пак в обстоятелствената част на АУАН е прието, че жалбоподателят управлява ППС без да е правоспособен водач, тъй като СУМПС е отнет по реда на 157,ал.4 от ЗДвП. При тези обстоятелства, СЪДЪТ СЧИТА, ЧЕ ОСТАВА НЕЯСНО, КАКВО ПРИЕМА НАКАЗВАЩИЯТ ОРГАН - ЧЕ ВЪОБЩЕ НЕ ПРИТЕЖАВА СЪОТВЕТНО СВИДЕТЕЛСТВО ЗА ПРАВОУПРАВЛЕНИЕ НА МПС, ЧЕ Е ЛИШЕН ОТ ТОВА ПРАВО ПО СЪДЕБЕН ИЛИ АДМИНИСТРАТИВЕН РЕД ИЛИ ПЪК, ЧЕ СВИДЕТЕЛСТВОТО Е ОТНЕТО ИЛИ ЧЕ СЪЩОТО Е С ИЗТЕКЪЛ СРОК.

При това положение, макар и за съда да става ясно защото фактически е била ангажирана отговорността на жалбоподателя за нарушение на чл. 150 от ЗДвП, настоящият съдебен състав намира, че неясното описание на обективните признаци на административното е категорично неприемливо и противоречи на закона - ЗАНН, който изисква пълно и точно отразяване на всички съставомерни признаци в необходимия за узнаване действителната воля на контролния орган минимално изискуем обем.

Така констатираният порок е пренесен изцяло в обжалваното наказателно постановление.

Изписани в този порядък, от друга страна, елементите от фактическия състав на нарушението не кореспондират и на дадената му цифровата правна квалификация, възприета от санкционния орган по чл. 150 от ЗДвП, която, както вече беше изложено, предполага въвеждане на факти, обосноваващи липсата на правоспособност. Изискването да се притежава редовно издадено свидетелство за управление (чл. 150а ЗДвП) е различно от придобиването на правоспособност за управление на МПС (попадащо в предметния обхват на регулиране на нормата на чл. 150 от ЗДвП, което разграничение последователно е

застъпено от законодателя с установяването на диспозициите на нормите на чл. 150 от ЗДвП и чл. 150а ЗДвП. В този смисъл, доколкото фактическото описание на нарушението в наказателното постановление в конкретния случай съответства именно на чл. 150а, ал. 1 ЗДвП, но към него е приложена нормата на чл. 150 от ЗДвП, то се разкрива противоречие между факти и право. Наказващият орган е нарушил императива на чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 ЗДвП, доколкото при фактическото описание на нарушението се установява липса на единство между възведено фактическо обвинение и приложената към него материалноправна квалификация.

Нарушаването на императивните правила на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН, както и недоказаността на нарушението, обуславят извода, че НП се явява незаконосъобразно, поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, засегнали правото на защита на наказаното лице, поставили го в невъзможност да разбере в какво конкретно нарушение е обвинено. Същите не биха могли да бъдат разглеждани в светлината на техническа грешка, която да не повлиява съществено върху законосъобразността на атакувания санкционен акт, доколкото те пряко засягат основни реквизити на същия и предпоставят невъзможност за установяване действителната воля на издаващия го орган на власт.

За прецизност съдът счита, че следва да посочи и следното:

Нарушена е и разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като в обстоятелствената част на обжалваното НП противоречиво е посочено мястото на нарушението, което ограничава правото на защита на жалбоподателя. В АУАН и НП е посочено, че нарушението е извършено на „бул. Георги Димитров в близост до фирма Нева Агро“. При справка в търговския регистър обаче е видно, че седалището на фирма „Нева Агро“ ЕООД не е на бул. „Георги Димитров“, а съвсем различна от него улица „Яворов“ № 12. Не е ясно къде е извършено нарушението - на бул. Георги Димитров или до фирма Нева Агро, което според търговския регистър е на ул. Яворов. Освен това бул. Георги Димитров минава през територията на целия гр. Чирпан и никъде не е уточнено в кой участък от този път е извършено нарушението, т.е. не е посочен точния административен адрес на местонарушението.

Допуснатите в случая процесуални нарушения са съществени и опорочават издаденото НП до степен на незаконосъобразност, налагаща отмяната му.

По разноските:

Жалбоподателят, чрез адв. П.К., е направил искане до съда за присъждане на разноски. Съгласно нормата на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН препраща към чл. 143, ал. 1 от АПК, която гласи, че когато съдът отмени обжалвания административен акт, разноските в производството се възстановява от бюджета на органа, издал отменения акт. Съгласно т. 6 от допълнителните разпоредби на АПК "поемане на разноски от административен орган" означава поемане на разноските от юридическото лице, в структурата на което е административният орган. Следователно в случая разноските следва да бъдат от възложени върху това юридическо лице, от което е част административнонаказващия орган, а в случая това е ОДМВР Стара Загора.

Съдът е длъжен да се произнесе по възражението на въззиваемата страна за

прекомерност.

Приложима за определяне на адвокатското възнаграждение е разпоредбата на чл. 18, ал. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г., препращаща към разпоредбата на чл. 7, ал. 2, т. 2, тъй като се взема предвид размера на наложената глоба в размер на 300,00 - следователно минималното възнаграждение е 300. 00 лева и тъй като делото не се отличава с правна и фактическа сложност, то възражението на въззиваемата страна се явява основателно и на основание чл. 63д, ал. 2 от ЗАНН съдът следва да го намали до посочения минимум от 300. 00 лева.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 63 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло НП № 21 - 0375- 000315/ 27. 08. 2021г., издадено от Иван Димитров Димитров, на длъжност Началник група към ОДМВР Стара Загора, РУ Чирпан, упълномощен със Заповед № 8121з-515/14.05.2018г. на Министъра на МВР, с което на М. Х. Х., ЕГН ***** с постоянен адрес: с..... и адрес за получаване на призовки и съобщения: гр. чрез пълномощник адв. П.К. от АК Ст.Загора, е наложено административно наказание по чл. 177 ал.1 т.2 от ЗДвП – глоба в размер на 300лв. като незаконосъобразно.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Стара Загора в 14-дневен срок от получаване на Съобщението за изготвянето му с Касационна жалба на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – Чирпан: _____